

[Peter Nielsen.]

get, idet der jo her er en nøje sammenhæng. Det er finansloven og ikke egentlig udskrivningsloven, der betinger, hvor store skatterne skal være for den samlede befolkning.

Udskrivningslovens opgave er derfor mere at fordele den fastsatte samlede skattebyrde så retfærdigt som muligt på de forskellige indtægtsgrupper, og her foreslås det samme fordelingsprincip som i indeværende skatteår; den samme indtægt vil efter forslaget blive beskattet på samme måde i næste skatteår.

Efter de store skattelettelser i de senere år, der navnlig har givet sig udtryk i højere bundgrænse og forhøjelse af proportionalgrænsen, hvilket samtidig har løst sambeskatningsproblemet for de fleste, er det rimeligt, at man nu tager en pause og foreslår en uændret udskrivningslov, medens en egentlig skattereform forberedes. En sådan er vi alle enige om er påkrævet, men hvordan der skal reformeres, er der jo delte meninger om. De personlige statsskatter er ikke 10 pct. af nationalproduktet, så det er altså ikke engang tiende, der opkræves. Alligevel sker udskrivningen efter lange og udviklede skalaer, der indeholder procenter helt op til 110. Disse er dog mere formelle end egentlig reelle.

Man kan selvfølgelig stryge en sådan knudret skala ved at ophæve progressionen. Det vil imidlertid i den grad ændre byrdefordelingen til ugunst for den mere jævne del af befolkningen — med de mere jævne indtægter — at jeg ikke tror, man skal forvente mit partis medvirken hertil. Selvfølgelig må de forskellige grænser være underkastet forandringens lov, det gælder såvel bundgrænsen som proportionalgrænsen, men her er i de senere år sket så store ændringer, at en pause vel er forsvarlig.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed nævne ordet kildeskat. Det plejer jo at udløse en vis nervøs ophidselse i dele af pressen og andre steder, og det vil jeg ikke gerne give anledning til her i julemåneden. Sammenligner man de foreslåede skatteskalaer, der altså er identiske med de nuværende, med en skatteskala, hvor forsørgere får 300 kr. i fast månedligt fradrag, hvor man dernæst ikke beskatter de første 560 kr. månedlig — altså med andre ord de første 860 kr. skattefri hver måned — hvor den

overskydende del op til en månedlig indtægt på 2.600 kr. beskattes med 25 pct., hvor dele af indtægten derover beskattes med 35 pct., der senere stiger progressivt til 46 pct., og hvor indtægter på over 7.000 kr. månedlig beskattes med 50 pct., som er den højeste procent i skalaen, må den dog siges at være betydelig behageligere for skatteyderne og virke mere udjævnende at betale skat efter end de skalaer, vi kender. Det må understreges, at i den nævnte skattebetaling er indbefattet såvel stats- som kommuneskatter. Men foreløbig er det altså kun sømændene, der får lov hertil.

Jeg skal, som jeg har lovet, lade være med at udtale, hvad en sådan form for skattebetaling kaldes; men alt dette er foreløbig kun smukke fremtidsudsigter, og vi må også næste år betale skat efter de knudrede skalaer. Det må så være en trøst, at procenterne i hvert fald ikke er blevet større, og at vi går ind i et skatteår, hvor skattelettelserne for den enkelte virker med fuld kraft uden at været hæmmet af en bunden opsparing, hvor nødvendig den end er for produktion og for stabilisering af beskæftigelsen.

Under de forhåndenværende omstændigheder anbefaler jeg det foreliggende forslag til udskrivningslov, der jo også giver uændrede børnetilskud.

Foged: Når det ærede medlem hr. Peter Nielsen i sin tale fremførte, at vi ikke udskriver personlige skatter i et sådant omfang, at det var tiende, skal det dog med det samme understreges, at når vi tager skatterne som helhed, er det ikke tiende, det er ikke 10 pct., men det er, så vidt jeg ved, efter de sidste opgørelser 28 pct. af nationalindkomsten, man betaler i skat.

Når vi skal omtale det foreliggende udskrivningslovforslag, vil jeg ganske forbigå de enkelte tal, som har været drøftet under finanslovdebatten, og nøje hæfte mig ved det egentlige udskrivningslovforslag.

Finansministeren anfører i sin fremsættelsestale, at de foreslåede indkomstskatteskalaer er de samme som fastlagt ved det såkaldte omsforlig. Jeg håber ikke, at der dermed også er sagt, at der ingen muligheder er for at arbejde videre med forslaget.